

[Erhard Jakobsen]

klart og tydeligt i loven i forvejen. Det, min dagsorden, som jeg stiller på nogle partiers vegne, giver udtryk for, står ikke i loven i forvejen. Det ville vi gerne have det til, og det er derfor, vi beder folketingets udtale det.

Det derimod, hr. Søren Hansen foreslår, er, hvad der står klart i loven i forvejen, og det kan ingen jo have noget som helst imod. Der er bare ikke nogen grund til at stemme for det, hvad jeg også vil anbefale tingets medlemmer ikke at gøre, for man vil jo gøre sig selv til grin, hvis man stemmer for noget, der højt og tydeligt står i radiolovens § 9, hvorimod det, vi har foreslået i vores dagsorden, ikke står i loven. Det burde det gøre, men da der ikke kan blive flertal for det, vil vi godt have folketingets udtalelse om, at sådan skal alsidighedsbegrebet forstås. Det var meningen med denne dags debat.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Et kort svar til hr. Duetoft. Programansvaret ved forsøgsordningen med lokalradio og -TV vil blive lagt hos det kulturministeriet nedsatte og alsidigt sammensatte udvalg, som jeg talte om tidligere, og som har ansvar for tilrettelæggelsen og evalueringen af denne forsøgsrække.

Med hensyn til hr. Erhard Jakobsens aller- sidste indlæg må jeg skuffe ham. Det var mig ganske klart af hr. Erhard Jakobsens reaktion på min meget ligefremme anvendelse af ordet fair behandling, at der blev lagt mange overtoner til denne bemærkning. Jeg må her sige, at der er ikke planer om, at der skal udarbejdes – hvad jeg også sagde i min første replik – rigoristiske retningslinjer for radiatorådets vurdering af retfærdighed eller alsidighed, men den skal forvaltes forhåbentlig med megen sund sans i radiatorådet.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er helt ministerens sag at moderere udtalelser, men jeg går ud fra, at det, der er sagt, er sagt, at naturligvis må en person i den enkelte udsendelse ikke angribes, uden at den pågældende person får lejlighed til at forsvare sig. Det er det, der populært hedder fairnessprincippet, og det, jeg sagde, var blot, at det glæder mig, ministeren understreger det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden (Svend Jakobsen):

Som tidligere meddelt skal jeg udsætte afstemningen til mødet i morgen, fredag den 12. februar 1982.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982:

Redegørelse om ungdomsarbejdsløsheden.

(Redegørelse nr. R 2. Anmeldt 4/2 82. Redegørelsen givet 4/2 82. Meddelelse om forhandling 4/2 82).

Forhandling

Nørgaard Sørensen (S):

Selv om man efter den netop overståede debat skulle tro, at det var alsidigheden i Danmarks Radio, der var det største samfundsproblem, vi har, mener vi rent faktisk i socialdemokratiet, at det er ungdomsarbejdsløsheden, som vi har til debat nu.

Arbejdsløsheden blandt de unge er langt større, end den er i de øvrige aldersgrupper, og derfor kan ungdomsarbejdsløsheden heller ikke anses for at være noget konjunkturbestemt. Det er et samfundsstrukturelt problem, som ingen ansvarlig regering og intet ansvarligt folketing kan bifalde fortsætter, idet det er en udvikling, der helt sikkert medfører voldsomme modsætninger og uligheder mellem forskellige befolkningsgruppers muligheder med det resultat, at store dele af ungdommen ender som tabere, før de overhovedet fik lejlighed til at starte.

Kampen mod ungdomsarbejdsløsheden må for os at se i alt væsentligt dreje sig om at skabe uddannelser og varige arbejdspladser. Det er vigtigt, at dette arbejde gøres i et snævert samarbejde med alle lokale led, specielt kommunerne. Men kampen mod ungdomsarbejdsløsheden hænger naturligvis også sammen med kampen mod arbejdsløsheden som helhed, og derfor bør vi også fremme ethvert konkret initiativ, der kan sikre en bedre fordeling af arbejdet. Her tænker vi naturligvis på arbejdstidens længde, afspadsering af overarbejde, udvidet barselorlov og betalt frihed til uddannelse som nogle af de midler, der må ses i sammenhæng med den